

[Justitsministeren.]

ningskrav i Anledning af strafferetlig Forfølgning har vist sig ønskelig for at skabe Mulighed for Forsvareren til at afvente Straffespørgsmaalets Afgørelse inden Erstatningskravets Fremsættelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, anbefaler jeg dette til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Udskydelse af Revisionen af Lov Nr. 74 af 31. Marts 1936 om Vitaminreklame.*

Loven om Vitaminreklame gaar i Korthed ud paa at fastslaa, at Varer til Forhandling m. v. ikke i Reklamer eller paa anden Maade maa betegnes som indeholdende Vitaminer, *medmindre* Mængden af Vitaminerne er angivet. Loven hjemler Mulighed for Indførelse af særlig Kontrol med, at Vitaminangivelser er rigtige, og bestemmer særlig, at Reklamering med Vitaminer i Levnedsmidler kun maa finde Sted med Indenrigsministeriets Samtykke.

I Loven om Vitaminreklame, saaledes som den er ændret ved Love af 13. April 1938 og 13. Marts 1943, er det bestemt, at Loven skal forelægges til Revision senest i indeværende Rigsdagssamling.

Efter de indhøstede Erfaringer er der ikke Anledning til at foreslaa Ændringer i Lovens Bestemmelser, der har været gældende uforandret siden 1936, og det kunde under disse Omstændigheder synes nærliggende at gøre Loven permanent. Imidlertid hænger Spørgsmaalet om Adgangen til Vitaminreklame sammen med Spørgsmaalet om Adgangen til Vitaminisering af Levnedsmidler i det hele taget, et Spørgsmaal, som det er Hensigten med det første at underkaste en nøjere Prøvelse, og Vitaminreklamelovens Regler foreslaas derfor foreløbig kun forlænget for endnu en Periode paa højst 5 Aar.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Udskydelse af Revisionen af Lov Nr. 85 af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Syge-*

lighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar.

Ifølge Lovens § 3, saaledes som denne Paragraf er ændret ved Lov Nr. 107 af 13. Marts 1943, skal Loven forelægges til Revision i indeværende Rigsdagssamling.

Siden 1937 har Indenrigsministeriet godkendt Sundhedsplejerskeordninger i Hovedstaden og dens Omegnskommuner samt i 62 Købstadkommuner og i 148 Landkommuner, eller i alt i 221 af Landets 1392 Kommuner. Ministeriet har endvidere i Henhold til Loven godkendt kommunale raadgivende Børneplejestationer i i alt 7 Kommuner, ligesom man har godkendt de samvirkende Menighedsplejers Børneplejestationer i København og paa Frederiksberg.

Der har i de forløbne 10 Aar været en voksende Interesse overalt i Landet for Ansættelse af Sundhedsplejersker, og Betydningen af disses Gerning finder fuld Forstaaelse i Befolkningen. Imidlertid vil det ikke med den nuværende almindelige Mangel paa Sygeplejersker, som danner Grundmaterialet for de særlig uddannede Sundhedsplejersker, være muligt for Tiden at dække hele Landets Behov paa dette Omraade.

Loven har i den forløbne Tid fuldt ud virket efter sit Formaal, og der skønnes derfor ikke at være Anledning til paa indeværende Tidspunkt at søge den ændret.

Da det derimod maa antages, at det, naar Loven om Lægeundersøgelse af Børn af 30. April 1946 og Skolelægeloven af 12. Juni 1946 har fungeret nogle Aar, vil vise sig ønskeligt at foretage en samlet Revision af Lovgivningen om forebyggende Helbredsundersøgelser af Børn, foreslaas Revisionen af Loven af 31. Marts 1937 udskudt til Foretagelse senest i Rigsdagssamlingen 1956—57. Jeg kan herved henvide til, at en tilsvarende Revisionsbestemmelse er optaget i Skolelægeloven.

Jeg anbefaler Forslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Socialministeren (Strøm): Herved tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov om offentlig Forsorg.*

Det er ved Forsorgslovens § 33 paa-lagt Kommunalbestyrelserne at drage Om-